

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ)

† «Τῶν ἁγίων προπατόρων». Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰ.)

Ἦχος πλ.δ'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τη λ θε ς ο ο Ευ σπλα γχνο ς τα φη ν

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος Κε ρ

Ι ε ρε ων πο δη ρει κα τα κο σμῶ με νος και
αι μα των τοις ρειθ ροις ε πι στα ζο με νος τω Δε σπο
τη σῶ Χρι στω μα καρ α νε δρα μες Ε λευ θε ρι ε
σο φε καθαι ρε τα τῶ σα ταν δι ο μη πα αυ ση πρε
σβευ ων υ περ η μων των τι μω ων των την μα κα
ρι ι αν σῶ α θλη η σιν

Καὶ νῦν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-θ

Ε ν πι ι στει τῶς Προ πα το ρας ε δι και αι ω
σας την εξ Ε θνων δι αυ των προμνηστευ σα με νος Εκ
κλη σι ι ι ι ι ι αν και χων ται εν δο ξη οι
Α α γι οι ο τι εκ σπερ ματος αυ των υ παρ

 χει καρπος ευ κλε ης η α σπο ρως τε κσ σα σε ⁶ ταις

 αυ των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος ^Δ σω στοντας

 ψυ χας η μω ω ων ⁷ ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

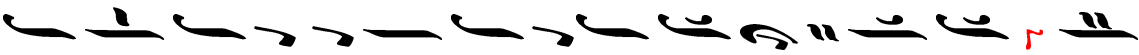
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

A

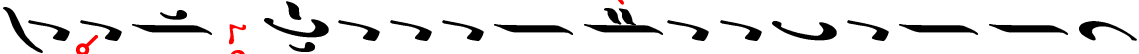
 νε στησεκ νε κρων η ζω η των α α παν των ^Γ

 και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α ^Γ παυ

 σα σθε των δα κρου ων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι

 σα α σθε ^Γ κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη

 Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ^Γ ο ευ δο κη σας σω

 σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων ^Γ

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

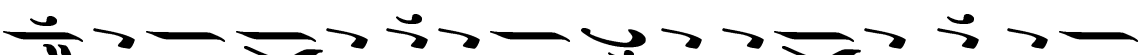
Ἦχος πλ' Νη ρ

A

 να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως

 ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι ^Δ κη ρυ

 υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο

κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη
γερ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
τοις μα θη ταις σου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε
σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

Tα μυ ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σοι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου
ου ον παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης χα
ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο τι
α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη
σας σωσαι ως θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Eπι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

ης Θε ος ε σαρκωθη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ παρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
 μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ραπλα τυ
 τε ρανου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
 ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
 σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τα θα να α
 τα δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δα
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Τιτα μυρασυμ παθως τοις δακρυσι ^{ν'}₂₂ ωμαθη
τριαι κιννα τε ^u₉ οαζραπτων εν τω ταφω Α
γγελος προσηγγετο ταις μυροφοροις ^u₉ ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ^u₉ οσωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τσ μνημα ατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σ ^u₉

Αι ανθρωπι μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σθηνολογσαι ^u₉ αλλεπεστη προς αυτας ο
Αγγελος και ειειπεθη νσ ο καιρος πεπαυται
μη κλαιετε ^u₉ την αναστασιν δε Αποστολοις ειει
παατε ^u₉

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σ ^u₉

Μυροφοροι γυναικες μετα μυρων
ελθσσαι προς το μνημα σσ σωτερ ^u₉ εν ηχσ εν

το Α γγε ε λθ προσ αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ δ τδ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ δ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ₉ ^χ

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣᾿β̣ Κε ϑ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϑ ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γ γε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϑ θα να

τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω²² το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα⁹
και εξ α δσ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σαα α α ντα⁹

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ⁹

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα⁹ συμ πα θως τοι
οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κιρ ναα α α τε⁹ ο ο α στρα α α πτων²²
εν τω τα φω α α γγε ε λος²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις⁹ ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε⁹ ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μαα α α τος⁹

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ^υ₉

Α ι ι α αν πρω ω ω ι^υ₉ μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον^υ₂₂ προς το μνη η μα α
σϝ ϝ ϝ θρη νο λο γϝ ϝ ϝ ϝ σαι^υ₉ αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε^υ₉ θρη η νϝ ο ο και αι ρος πε
ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε^υ₉ την α να
α α στα σι ιν δε^υ₂₂ α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε^υ₉

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ^υ₉

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες^υ₂₂ με τα μω ρων ελ θϝ ϝ ϝ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω ω τερ^υ₉ ε νη
χϝ ϝ ντο Α γγε ε ε λϝ^υ₂₂ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νϛ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε⁹ ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϛ μνη η η μα α α α
τος⁹

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι⁹

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϛ ϛ ϛ με εν Πα τε
ε ε ρα²² και τον τϛ τϛ Υι ο ο ον τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην
Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη
ϛ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φμι²² κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹
Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϛς αι
ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω
 ω σω Παρ θε ε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην
 δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ
 πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²
 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ
 σϝ ϝ ϝ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
 θρωω ω ω πος⁹

A λλη λϝ ι α Α λλη λϝ ϝ ι ι α Α
 λλη λϝ ϝ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
 ε ος⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α Α λλη λϝ ϝ ι ι α Α
 λλη λϝ ϝ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος⁹

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν
 Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς
 εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουον·

Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Εκ νεοτητος μου ο εχθροος με πει
ρα ζειταις η δο ναισφλεγει με ε γω δε πε ποι θωσ εν
σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον

Οι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος
αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν
αυ το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

Ηκαρ δια μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρονου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σουου πα νοι κτιρ μον

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Εκε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

Επι την μητέρα αυτου γην δυνων πας
αυθις αναλυσει του λαβειν βασανους η γε
ρα των βεβιωμενων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευματι θεολογια μονα
σαστρια για ο Πατηρ γαρ αναρχος εξουε
φυο υιος αχροο οως και το Πνευμα συυμορ
φον συνθρονον εκ Πατροος συνεκλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ιδουδη τι καλον ητιτερον αλλητοκα
τοικεινα δελφους ααμαεν του ουτωγαρ Κυριος ε
πηγγειλατω ζωην αιωνιαν

Του ενδυματος αυτου οτακρινατου αγρα
κοσμων κελευει μη δειν φορ ντιζειν

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι
ον κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Χ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Χ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θεος σου Σι^χων εις γενεαν και γενεαα
α⁷αν^υ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν, ἀκχεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκχεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἄν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημεῖων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σε εξαλειψον το ανομημα μου

Επιπλεον πλυνον με απο της ανομι

ας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον

με

Οτι την ανομιαν μου εγω γινωσκω και

η αμαρτια μου ενωπιον μου εστι διαπαν

τος

Σοι μωνη η μαρτον και το πονηρον ε

νωπιον σε ποιησα οπως ανδικαι

ωθης εντοις λογοις σου και νικησης εντω κρινεσθαι

σε

Ιδου γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν α

μαρτιαις εκισση σε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α

δηλα και τα κρυφια της σοφιας σε δηλωσας

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τη γεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιωσιν σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την ανευθυνωσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^χ ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μϛ

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,
 ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ ἀ' τοῦ Ἱερομάρτυρος.
 Ὡδὴ ἀ'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.
 Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαιικὴ
 ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ

δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν προπατόρων, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην γνώμη ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδαμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγεννημένον καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· τοῦτον δὲ μαιφόνῳ πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς θεῖον Μάρτυρα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοῶντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὗ τὸν φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ ἐπιφαινόμενος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Παθῶν ἐλεύθερόν με δεῖξον, παμμάκαρ. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἰκεσίαις σου,
Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε
Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχρώσας
αἷματι, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ γέγονας φωτοειδής, διὰ τοῦ
Πνεύματος.

Δόξα.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοῖ ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ
φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαφιλή, χάριν
ἐπλούτησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος θάλαμος,
καὶ τερπνὸν παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ
ἡμεῖς, θεοχαρίτῳτε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν
ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας
στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρτίας, τῆς σαρκός σου
τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος,
τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου
καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι,
τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ
γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τῶν Προπατόρων. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σῆθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ

ἀμέμπτω πολιτεία, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε·
καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματι καὶ γλῶσση, καὶ καρδίᾳ Ἐνώς ὁ θαυμάσιος,
ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἤλπισεν
ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῆ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνώχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ
Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεῖς κρείττων καθὼς γέγραπται,
θανάτου οἷα Θεοῦ πεφυκώς, δοῦλος γνησιώτατος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· καὶ
Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον
σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνη σαρκί, ἐπανακλινόμενον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος, ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος,
ἐνηδυνόμενος σοφέ, ταῖς ὀδύναις καὶ θλίψεσιν· διὰ τοῦτο τὴν
ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπέιληφας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος,
τῷ πυρωθέντι σεαυτὸν, ἐπιρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ
Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέρει.

Δόξα.

Ἐν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος,
ἀναδειχθεῖς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ
Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ στηριζόμεθα· σὲ
γὰρ ἐτύπου Ἀαρών, ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε ἀγνή,
Περιστερὰ Ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισί, τὸ πῦρ μετεβάλλετο ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν,
ταῖς Γυναιξίν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γὰρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει
τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον,
ταῖς δέ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς
ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμος τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGHARION

Κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἥς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, ἐπισκόπου Ἰλλυρικοῦ. (~†117-138)

Στίχ. Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνοος φύσει,

Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνη.

Δίον Ἐλευθέριον δεκάτη πέφνε φάσγανα πέμπτη.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, πάνυ νέος τὴν ἡλικίαν, ἐκ πατρὸς ὀρφανός, μητέρα δὲ μόνην ἔχων, ἥ ὄνομα Ἀνθία, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου κατηχηθεῖσα. Προσῆχθη δὲ ὑπ' αὐτῆς τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀνικήτῳ ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ Γράμματα μανθάνει καὶ τῷ τῶν Κληρικῶν καταλέγεται τάγματι. Τῷ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς

ἡλικίας αὐτοῦ χρόνῳ, χειροτονεῖται Διάκονος· τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, Πρεσβύτερος· εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν ἐλάσας ἐνιαυτὸν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλον κατεργασάμενος θαύματα.

Ἐπεὶ δὲ διδάσκων πολλούς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεφε πίστιν, μεταπέμπεται τοῦτον Ἀδριανὸς ὁ βασιλεὺς· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεὸν τῶν ὄλων ἀνακηρύξαντα, προστάσσει τεθῆναι αὐτὸν ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ καὶ σῶρευμα πυρὸς ὑποστρωθῆναι κάτωθεν. Εἶτα ἐν ἐσχάρᾳ, δεινῶς ἐκκαυθεῖσθαι, τεθῆναι· καὶ αὐθις ἐν τηγάνῳ ἐκπυρωθέντι, πλήρει ἐλαίου καὶ στέατος καὶ πίσσης· τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι καὶ δυνάμει ἐκ πάντων φυλάττεται ἀβλαβῆς. Εἶτα κατασκευάζεται κλίβανος, τῇ συμβουλῇ τοῦ ἐπάρχου Κορέμμωνος, ἔχων ἐκατέρωθεν ὀβελίσκους ὀξεῖς· ἐν ᾧ πρῶτος αὐτὸς ὁ Κορέμμων, Πνεύματος Ἁγίου πλησθεὶς καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, εἰσέρχεται· ἐξ οὗ ἀβλαβῆς ἐξελθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ὁ δὲ ἅγιος Ἐλευθέριος ἐβλήθη ἐν τῷ τηγάνῳ· καὶ σβεσθείσης τῆς φλογός, ἐξῆλθε σῶος. Εἶτα φρουρεῖται καὶ δεσμεῖται ἐν ἄρματι, ὑπὸ πάλων ἀγρίων ἐλκομένῳ· καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων λυθείς, εἰς ὄρος ὑψηλὸν καθίσταται, ἔνθα ἦν μετὰ τῶν ἀγρίων ζῶων συνδιαιτώμενος, ἃ καὶ ἐξημεροῦντο, τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια διεξιόντος αὐτοῦ. Εἶτα τοὺς εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ σταλέντας στρατιώτας νουθετήσας, βαπτίζει, μεθ' ὧν καὶ ἑτέρους ὡσεὶ πεντακοσίους πιστεύσαντας τῷ Χριστῷ. Ἀχθεῖς δὲ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ θηρίοις εἰς βορὰν βληθεῖς καὶ σῶος διαφυλαχθεῖς, ὑπὸ δύο στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, προστάξει τοῦ ἡγεμόνος, συμπεσόντων αὐτῷ.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, περιπλακείσα τῷ τοῦ Ἁγίου νεκρῷ, καὶ ἀσπαζομένη, ξίφει καὶ αὐτὴ ἐξαναίρεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτοῦ, πλησίον τοῦ Ξηρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ,
Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Κορέμμων, ὁ ἑπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμων κόρον,
Ἐως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ δύο Δῆμιοι, οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸν σε γνόντας Δημίους δύο, Σῶτερ,
Ἄλλοι κατακτείνουσι δῆμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Σωσάννης. (δ' αἰ.)

Στίχ. Σωσάννα, ὦ πῶς ἡ πάλαι καὶ ἡ νέα,
Τοὺς συκοφαντῶν οὐ διέδρασαν λόχους.
Καρποὺς ἠδίστους ἐξεδρέψω Σωσάννα,
Ἀσκήσεως καὶ ἐναθλήσεως ἅμα.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλληνας, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἦν ἀμφοτέρων φυγοῦσα τὴν ἀσέβειαν, προσέδραμε τῷ Χριστῷ καὶ τοῦ θεοῦ Βαπτίσματος μετέσχεν ὑπὸ Σιλβανοῦ

τοῦ Ἐπισκόπου. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς, τέλει χρησαμένων τοῦ βίου, διαδοῦσα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πένησι, καὶ τοῦ τῆς δουλείας ζυγοῦ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας ἐλευθέρωσασα καὶ ἀνδρώαν περιθεμένη στολήν, Σεμνείῳ τινὶ προσφοιτᾷ· καὶ τὴν κόμην κειραμένη, Ἰωάννης μετονομάζεται.

Εἰκοστὸν δὲ χρόνον ἐκείσε διαπεράσασα, συκοφαντίαν ὑφίσταται. Ἀσκητρίας γάρ τινος εἰσελθούσης ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ λογισαμένης ἀνδρα εἶναι αὐτήν, καὶ πρὸς ἀσέλγειαν ἐκκαλουμένης, ἐπεὶ ταύτην ἀπώσατο, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς, ὡς ἐπιχειρήσασα ταύτην βιάσασθαι. Ἡ δὲ τὴν συκοφαντίαν καταδέχεται καὶ μετάνοιαν αἰτεῖ, ἐφ' οἷς δῆθεν ἐνεκλήθη. Τοῦ δὲ Ἐλευθερουπόλεως Ἐπισκόπου μαθόντος περὶ τούτου καὶ παραγενομένου ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τὸν Ἠγούμενον ἐπιπλήττοντος, ἄραι ἀπ' αὐτῆς τὸ σχῆμα ὁ Ἠγούμενος ἐβουλήθη. Εἰς ἀνάγκην δὲ καταστᾶσα ἡ μακαρία, ἤτήσατο δύο Παρθένους εἰσελθεῖν καὶ δύο διακόνους γυναῖκας, μεθ' ὧν καταμόνας ἐλθοῦσα, πράγματι πεπληροφόρηκε τὰ καθ' ἑαυτήν. Τούτου δὲ γνωσθέντος, θάμβει ληφθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, κειροτόνηκεν αὐτὴν Διάκονον, καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεῖσθαι προσέταξε.

Πολλὰ δὲ κατεργασαμένη θαύματα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐπιδημήσαντος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἡγεμόνος ἐν Ἐλευθερουπόλει καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτόκλητος αὐτὴ προσελθοῦσα, προσευχῇ μόνῃ εἰς γῆν τὰ ξόανα κατασπᾷ. Ὅθεν διαβληθεῖσα παρίσταται τῷ ἡγεμόνι καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτέμνεται. Ὡν γενομένων αὖθις σῶων, οἱ τούτους ἐκτεμόντες δῆμιοι ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετεμήθησαν. Ἡ δὲ μακαρία Σωσάννα, μόλυβδον πυρὶ λυθέντα, διὰ χώνης ἐν τῷ στόματι τεθείσης, τοῖς ἐγκάτοις ἐπιχέεται· καὶ ἀβλαβῆς διαφυλαχθεῖσα, μαστίζεται· καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου, ἦτοι θαλαμηπόλου, ἐν Βυζαντίῳ. (ἀρχαὶ δ' αἰ.)

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος·

Ἐλεύθερον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Οὗτος τὸ Βυζάντιον ἔσχε πατρίδα, ὀρθοδοξία διαλάμπων. Ἐν γὰρ ταῖς τῶν Βασιλείων ἀυλαῖς παιδιόθεν ἀνατραφεὶς, κάκειθεν καὶ τὰς πρώτας εἴληφε τιμὰς, πλούτῳ καὶ δόξῃ πάντας τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπερβάλλων. Ἀλλ' ἔρωτι θείῳ τῶν ἀφθάρτων καὶ αἰωνίων ληφθεὶς καὶ πάντα τὰ γήινα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, ἀυλαῖς Κυρίου παραρρίπτεισθαι καὶ προσμένειν, ἢ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν, εἴλετο. Πρὸς τὸν Θεὸν οὖν τὸ ὄμμα τοῦ νοδὸς συντείνας, ἦν ἐν ὕμνοις σχολάζων ὁσημέραι καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος. Ταῦτα δὲ ὁ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν φθορεὺς οὐχ ὑπέφερεν, ἀλλ' ὀργάνῳ χρησάμενος τῷ δούλῳ τοῦ μακαρίου, ὑποβάλλει προσελθὼν τῷ βασιλεῖ κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότη. Τὸ γὰρ δούλον, ὡς φησὶ πού τις σοφός, ἐχθρὸν τοῖς δεσπότησι. Οὗτος πρόσεισι τῷ βασιλεῖ, λέγων· Ὅπως τε τῷ θείῳ προσῆλθε λουτρῷ καὶ ναὸν ἐδείματο· καὶ τῷ Ἐσταυρωμένῳ προσανέχων, τοὺς βασιλικοὺς βδελύττεται θεσμούς καὶ τύπους· προσθέμενος, ὅτι καὶ κρυπτὸν οἴκημα ὑπὸ γῆν κεκτημένος, παννύχους λατρείας τῷ τῶν χριστιανῶν προσάγει Θεῷ, νηστεία καὶ κλαυθμῷ καὶ χαμευνία τὸ σῶμα κατατρύχων.

Τοιαῦτα κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότη τοῦ δούλου διηγησαμένου, ὁ βασιλεὺς εἰς θυμὸν ἀναφθείς, τὸν Ἅγιον μετεκαλέσατο. Ὡ καὶ παραστάντι, εἰρηνικὰς τὰς πεύσεις καὶ δοκούσας σαίνειν προσάγει, οὕτως εἰπὼν· Πῶς ἡμᾶς ἀφείς,

Ἐλευθέριε, τὸν τοσοῦτον χρόνον ἀπεδήμησας τοῦ ἡμετέρου πόθου, καταφρονήσας τῶν βασιλείων αὐλῶν καὶ τῆς πρὸς σέ μου γνησίας διαθέσεως καὶ μεγίστης; Καὶ ὁ μέγας· Ταῖς ἀλλεπαλλήλοις νόσοις, ὧ βασιλεῦ, τὸ σῶμα φέρων τετραχωμένον, εὐκράτοις αὔραις ἐνδιατρίφαι πρὸς ἀνάκτησιν ἡρετισάμην. Καὶ ὁ βασιλεύς· Τί δῆτα καὶ μόνος τῆς εὐαερίας ἀπολαύων, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν κατατροφᾶς; ἡμεῖς δὲ οὐ συντροφήσομεν συνελθόντες;

Μηδόλως δὲ τοῦ μακαρίου πρὸς ταῦτα κατενεύσαντος, εὐθύς πρὸς ἐσπέραν τὸν Σάγαριν διαβάς ὁ βασιλεὺς (ποταμὸς δὲ οὗτος, ἐν οἷς ὁ μακάριος τὰς οἰκήσεις εἶχεν) ἀφίκετο. Καὶ σκοπήσας τὴν κρυπτὴν θύραν, ὄρᾳ, ὡς ἐν φρέατος εἶδει, χάσμα φανέν· ἐν ᾧ καὶ κατελθῶν καὶ ναὸν ὠραισμένον εὐρῶν καὶ συνταραχθεὶς τῇ ὄρασει, τὴν ἀπειλὴν ἀφείς, κολακεύειν ἤρξατο ῥήμασι θωπευτικοῖς, πειρώμενος ἐκλύειν τοῦ μακαρίου τὸ εὐτονον. Ἄλλ' ἐπειδὴ, ἀέρα δέρων, καταπεῖσαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις οὐκ εἶχε τὸν Ἅγιον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα κυσὶ καὶ ὀρνέοις βορὰν ἀπορρίφῃναι. Καὶ τοῦ μακαρίου οὕτω παραθεμένου τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος ἡμελημένου κειμένου, τίς τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν καὶ Θεῷ φίλων, ἀνελόμενος, τῷ τῆς ἱερωσύνης χαρίσματι κεκοσμημένος, μύρω εὐωδιάσας τοῦτο, ἀξίως ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ιε' (15ῃ) Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τϞϚ' (397), ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ὁ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐν ἧ' καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀπήρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελεῖσθαι, ἕως τῆς εἰκοστῆς πέμπτῃς τοῦ μηνός, τινῶν ἐκ τῶν Ἑσπερίων ἐλθόντων καὶ ἐπαγγειλάντων. Διὸ καὶ λόγος ἀπολογητικὸς ἐξεφωνήθη παρ' αὐτοῦ, κάλλιστός τε καὶ ὠφελιμώτατος.

Στίχ. Εὐφραίνεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία
Ποιμένα κτησαμένη τὸν Ἰωάννην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βάχχου τοῦ νέου.
(τέλη ἡ' αἰ.)

Στίχ. Μὴ δευτερόν τις, μηδὲ Βάχχον τὸν νέον,
Ἐν τοῖς Ἀθληταῖς ταπτέτω διὰ ξίφους.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ Παλαιστίνης, ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Ῥωμαίων. Ἦν δὲ ὁ τούτου πατὴρ χριστιανὸς ἐκ προγόνων, χριστιανικωτάτη συζῶν γυναικί. Τῇ ματαίᾳ δὲ δόξῃ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τῇ ἀπάτῃ δελεασθεὶς, τὴν ἀληθῆ καὶ πατροπαράδοτον πίστιν ἐξομοσάμενος, τῇ μιαιῶ τῶν Ἀγαρηνῶν θρησκείᾳ ἐλεεινῶς ἠυτομόλησεν. Ἐγένοντο τοίνυν τούτῳ παῖδες ἑπτὰ, οὓς ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ πλάνῃ ἀνέτρεφε. Τούτου δὲ τὴν ζωὴν ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καταστρέψαντος, οἱ ἑπτὰ παῖδες ἅμα τῇ μητρὶ κατελείφθησαν. Ὡν ὁ τρίτος, κατὰ τὴν τῆς γεννήσεως τάξιν, Δαχὰκ ὀνομαζόμενος, (ὅπερ ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Γελάσιος) ἄζυγα ἑαυτὸν ἐτήρει· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς, τὰ χριστιανῶν ἐλέσθαι ἐβούλετο, ὅπερ ἀποθανόντος αὐτοῦ κατεπράξατο.

Ἀναθέμενος γὰρ τῇ Μητρὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ παρορμῶσαν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ διεγείρουσαν, οἷα πιστὴν, εὐρηκῶς, ἀπῆρε τῆς ἐνεγκαμένης· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐκεῖθεν τε παρὰ Μοναχοῦ τινος ὁδηγηθεὶς,

ἦλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα, ἔνθα τοῦ θείου Βαπτίσματος καταξιοῦται. Εἶτα δεηθείς, τὸ τῶν Μοναχῶν περιβάλλεται σχῆμα· ἐν ᾧ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐγκρατεία καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς στομώσας ἑαυτὸν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς ἐξέρχεται δεδοικότος, μὴ φωραθείη τὰ κατ' αὐτὸν τοῖς Ἀγαρηνοῖς· ἐκράτουν γὰρ οὗτοι τῆς χώρας. Κατὰ τύχην δέ, ἢ μᾶλλον θεϊκὴν οἰκονομίαν, ἐν Ἱεροσολύμοις γενόμενος καὶ τῇ οἰκείᾳ μητρὶ περιτυχῶν, τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγγέλλει, καὶ πάνυ, ἔλεγε, λυπεῖσθαι περὶ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ἐν ἀπιστίᾳ εἰσί. Τοῦτο δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀκούσαντες παρὰ τῆς Μητρός, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει προσέρχονται, ἐνὸς μόνου περιλειφθέντος ἐν τῇ ἀσεβείᾳ. Ὅς δὴλα τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Βάκχον, (τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ θείου Βαπτίσματος, ἀντὶ Δαχάκ, ὠνομάσθη·) τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐπεποιήκει. Οἱ δὲ ἀνερευνησάμενοι καὶ συλλαβόντες αὐτόν, πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν τῆς ἁγίας Πόλεως ἤγαγον. Ὁ δέ, τῷ ὀνομαζομένῳ στρατηγῷ παρ' αὐτοῖς καὶ τοῖς κριταῖς ἐκπέμπει αὐτόν. Ὡν ἐνώπιον τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πίστιν ὡς ματαίαν διαβαλῶν καὶ μυκτηρίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ ὁμολογητοῦ, ἀρχιεπισκόπου Σουρόζας τῆς Κριμαίας. (†790)

Στίχ. Καὶ Στέφανος τιμῶν εἰκόνα Κυρίου,
Ὁμολογίας στέφος λαμπρὸν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου. (†956)

Στίχ. Εἰ καὶ νεωστὶ Παῦλος ὤφθη ἐν βίῳ,
Ἄλλ' οὖν ἴσος πέφηνε τοῖς πρὶν πατράσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βαλεριανοῦ, ἐπισκόπου Ἀββένζης (Abbenza), ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (†457)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαυστίνου, Λουκίου, Κανδίδου, Καελιανοῦ, Μάρκου, Ἰανουαρίου καὶ Φουρτουνάτου, ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαξιμίνου, πρώτου ἡγουμένου τῆς ὁμωνύμου μονῆς (Saint-Mesmin de Micy Abbey) πλησίον τῆς Ὁρλεάνης ἐν Γαλλίᾳ. (†520)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀουβέρτου, ἐπισκόπου Κάμβρης (Cambrai-Arras) ἐν ταῖς Κάτω Χώραις. (†668)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φλωρεντίου (Flann), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Βανγόρης (Bangor) ἐν Ἱρλανδίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ὁφφα (Offa), βασιλέως Ἑσσεξ τῆς Ἀγγλίας, ὕστερον δὲ μοναχοῦ ἐν Ἰώμῃ. (~†709)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐρβιτίου (Urbitius, Úrbez), ἐρημίτου ἐν Πυρηναίοις. (~†805)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀδαλβέρου (Adalbero), πρώτου μοναχοῦ ἐν Γόρζῃ (Gorze) τῆς Γαλλίας, γενομένου ἐπισκόπου Βεροδόνου (Verdun), εἶτα δὲ εἰς Μέττην (Metz) μετατεθέντος.

(†1005)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος τοῦ ἐν Πετσελέγκα, ἀποστόλου τῆς Λαπωνίας. (†1583)

Στίχ. Τρυφῶν ἡδονῶν πνευματικῶν ὁ Τρύφων,
Ταύταις Λαπῶνων ἐξέθρεψε τὸ γένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰωνᾶ, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Τρύφωνος. (†1590)

Στίχ. Μάρτυς Ἰωνᾶς ἐν Λαπωνία πρώτος,
Ἐνθα τὸ πρῶτον ἀσκητικῶς ἐβίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ τοῦ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων Αὐτοῦ, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Στίχ. Δέξασθε χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γήθεο Ἀβραάμ, ὅτι πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθης.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Προπατόρων καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι ς ο ς γ ε ν ν α τ α ι δ ο ξ α σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε ξ ὀ ρ α
ν ω ν α π α ν τ η σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε π ι γ η ς υ ψ ω
θ η τ ε α σ α τ ε τ ω Κυ ρι ω πα α σα η γ η η η
κ α ι ε ν ε υ φ ρ ο σ υ υ ν η α ν υ μ ν η σ α τ ε λ α ο ι
ο τ ι δ ε δ ο ο ξ α α ς α ι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
 τι αρ ρε ευζωσγι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
 νσ σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω θε
 ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
 η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ραβ δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
 της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
 εξ ο ρσ ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
 ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ραν δρσ ο α υ λος
 και θε ος δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

Ηε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ μων της
 με γα λησβσ λη ης σσ τον αγ γελον ει ρη νην πα
 ρε ε χο με νον α πε σει λας η μιν ο θεν
 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ

ὠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ρς ε δε ξα
το φλε γει νε ρς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε νθ ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
νθν τες α α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψα τω εις
παν τας τς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ Δ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτώστων Σεραφείμ Δ τὴν ἀδι
αφθόρωσ Θεὸν Λόγον τε κὼσαν Δ τὴν ὀντως
Θεοτοκὸν σεμεγαλυυνοόμεν Π
9

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ Δ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτώστων Σεραφείμ Δ τὴν ἀδι
αφθόρωσ Θεὸν Λόγον τε κὼσαν Δ τὴν ὀντως
Θεοτοκὸν σεμεγαλυυνοόμεν Π
9

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ Δ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτώστων Σεραφείμ Δ τὴν ἀδι
αφθόρωσ Θεὸν Λόγον τε κὼσαν Δ τὴν ὀντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

5

Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

ὥδη θ'

Με γα λυ νον ψυ υ χη η μσ ς ς την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νωσ ρα
τευ μα των 9

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρσ βι κον την
Παα ρ θε νον την φα ατ νην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο Θε
ος ον α νυ μνη ντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μσ ς
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν των α α νω ςρα
τε ευ μα α α α των

M υ σ η η ρι ι ι ι ο ο ν ξε ε ε νον ο
ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
νον χε ρσ ς ς ς βι ι κον την Παα ρ θε ε ενον
την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν
ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χω ρη τος

Χρι ι σο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μνϛ
 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τϛ

ὁ β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ'.

Ἦχος Βου-Θ

O τι Χρι στο ος ε γη η γεθ ται μη τις

δι α α πιστει ει τω ε φα νη τη η Μα
 ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις
 εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α
 λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
 ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα ν ς ς
 ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
 φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυ γμα πλη θε
 σι τω ων ση μει ει ων

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος ἰ' Γα ρ

Xρι στω προ ση γα γες Πα τερ πι στων α γε
 ε λας ω ως ποι μην σοι δε προσ φυ σα τω
 μο σχω ως δα μα λις η τε κ ς σα συ να νε
 ρε θη μεθ ης σε νυν Ε λευ θε ρι ε μελ
 πω

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Kαι σε με σι τρι αν Κο ρη προ βαλ λομαι

Πα να γι α ^Γ προς τον εκ σθ γεν νη θε ντα ^Π
 ο πως κο λα σε ως πα σης ^Γ α παλ λα γω
 και βα σα νων ^Δ των αι ω νι ων ο τα λας ^Γ

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος ^λ ^δ Νη ρ

Π ^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον ^ν αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων ^ν αι αι νει ει ει
 τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν

Α ^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του ^ν αι νει ει ει τε
 α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α μεις α α αυ
 του ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^λ
^Δ ^δ δο ξα αυ

τη ε σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τσ ^ν

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε
εσσης υ πο Πι λα του κρι νο μενος ^v αλλ ουκ α πε λει
φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με
νος ^v και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ
θε ρωσας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως
οι κτισμων και φι λα ανθρωω πως ^v

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ^Δ αι νει τε

αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τ^v

Κ υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει
ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το ^v αλλ ως βα σι
λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ
τον ^v και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι
σαν το ^ε αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες ^Δ α φθα ρ
σι ανταις ψυ χαι αις η η μων ^v

Τῶν προπατόρων, προσόμοια γ'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ. ᾠχος Πα

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Παντες την των σεπτων νυν Προπατορων μνη
μην τε λεσωμεν υμνητες την τστων πολι
ταιαν διης εμεγαλυνησαν

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Εσβεσαν τσ πυρος την δυναμινοι Παι
δες χορευοντες εν μεσω καμινσ και υμνησ
τες Θεον τον παντο δυναμον

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

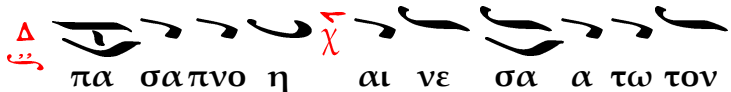
Λακκωκατα κλεισθεις θηρσι συνω κισμε
νος Δανιηλο Προφητης αμετοχος της
τσστων εδεικνυτο κωσεως

Καὶ τοῦ Ἁγίου, προσόμοια γ΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. ᾠχος

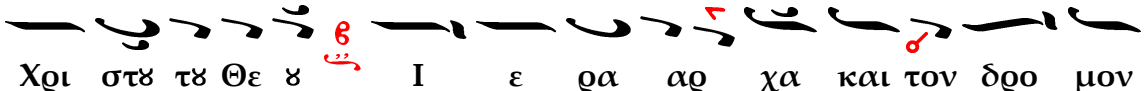
Στίχ. Γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

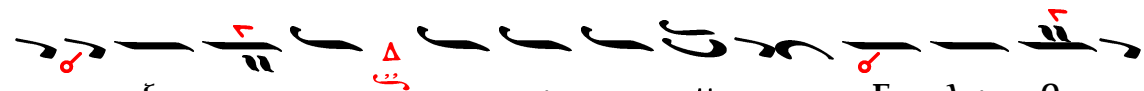

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ ρι ον

Tην χα ριν των σο φων Μαθη των λα βων πα ρα

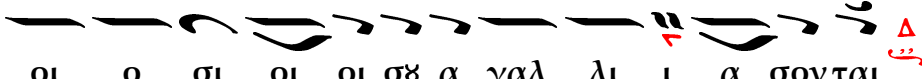

Χρι στῶ τῷ Θε ὠ Ι ε ρα αρ χα και τον δρο μον

τον αυ των δι ι η νυ σας προ θυ υ μως δι ο σε

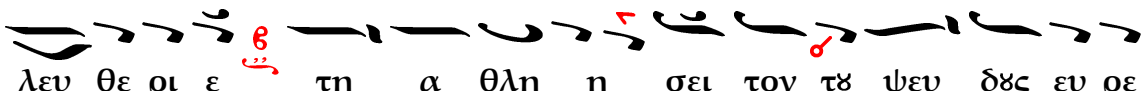

κατ α ξι ι αν α νευ φη μα μεν Ε λευ θε ε

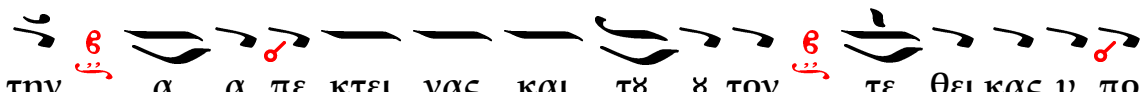

ρι ι ε ε

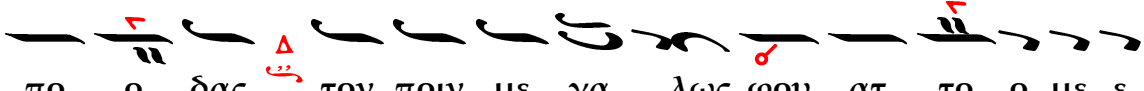
Στίχ. Ζ΄. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην και

οι ο σι οι οι σα α γαλ λι ι α σονται

Tο ψευ δος σοις εν λο γοις σο φε ε λεγ ξας Ε ε

λευ θε ρι ε τη α θλη η σει τον τῶ ψευ δος ευ ρε

την α α πε κτει νας και τῶ τον τε θει κας υ πο

πο ο δας τον πριν με γα λως φρου ατ το ο με ε

νο ον

Στίχ. η'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει
και ω σει κε δρος η

εν τω Λι βα νω
πλη θυ υν θη σε ται

Τοις ομ βροις των αι μα των οσ
κα ταρ δευ στον

η μας νο η τωσ
Ι ε ρα αρ χα τς τι μων τας

σε πιστωσ
και αι μνη μην εκ τε λθ εν τας
την θει αν

οσ εκ πο ο θσ
και τον Σω τη ρα με γα λυ υ

νο ον τα ασ

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων. Δόξα τῶν αἰνῶν.

Ἦχος Γα ϕ

Δο ξα Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Δευ τε α α πα αν τες
πι στω ω ωσ πα

νη η γυ ρι σω μεν των προ Νο ο μθ Πα τε

ε ε ρων Α βρα αμ και των συν α αυ τω
την

ε τη η η η σι ι ον μνη η η μην

τθ Ι ου δα την φυ υ λην α ξι ι ι ι

ω ως τι μη σω μεν ^M τς εν Βα βυ λω νι ι
 Παι αι αι αι αι αι αι δας ^{Νη} τς σβε σαν τας την
 εν κα α μι ι νω φλο ο ο ο γα ως της
 Τρι α α δο ος τυ υ υ πον ^{Νη} συν τω Δα νι
 η η η η λ ε ευ φη μη σω μεν ^{Γα} των Προ φη των
 τας προφ ρη η η η η σεις ^{Νη} α σφα λω ως κα α
 α τε ε χο ο ο ν τες ^{Νη} με τα τς Η η σα
 ι ι ι ι ι ου ^{Δι} με γα λο φω ω ω νως
 βο η η σω μεν ^{Νη} ι δσ η Παρ θε ε ε ε ε
 ε ε νος ^{Νη} εν γα α στρι ι λη ψε ε ται ^{Νη} και τε ξε
 ται Υι υι ο ο ο ο ν τον Εμ μα νη λ ^{Νη} ο
 ε στι ι με ε ε εθ η η μω ω ω ν ο Θε ε ος ^Μ

Και νυν...

Ἦχος Δι

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τς εκ σθ

σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

^Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω ^Δ και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις ευ δο κι α ^ν
^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης

Ιησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμαρ

τι ιαστου κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ

δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος

αμηην

Καθε καστηνη μεραν ευλογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και

εις τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα

αυτη α να μαρ τητουςφυλα χθηναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρά τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναστωνα ι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος

Α α θα α α α να α α α α τος ε λε ε

ε ε ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α

α α ας

Ἦχος πλ' Νη ς

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα δι
α ρρη ξας τῶ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ
θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη
ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χε στη
οι κῶ με νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τῶν αἰ ὠ ναστῶν αἰ ὠ

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων καὶ κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει

παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσεν ανθρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θανα τω

θανα τον πα τη η σας εις ὧν της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τῶ Πα τρι

καὶ τῶ Ἀ γι ῳ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλ. Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

τὸ τέλος: Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ' β' Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ
η μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-θ

Ε ν π ι ι σ τ ε ι τ ε ς Π ρ ο π α τ ο ρ α ς ε δ ι κ α ι α ι ω
σ α ς τ η ν ε ξ Ε θ ν ω ν δι αυ των προμνηστευ σα με νο ς Ε κ
κ λ η σ ι ι ι ι ι ι ι αν κ αυ χ ω ν τ α ι ε ν δ ο ξ η ο ι
Α α γ ι ο ι ο τ ι εκ σ π ε ρ μα τ ο ς αυ των υ πα ρ
χ η ι κ α ρ π ο ς ε υ κ λ ε η ς η α σ π ο ρ ω ς τ ε κ ς σα σε τ α ι ς
α υ τ ω ν ι κ ε σ ι α ι ς Χ ρ ι σ τ ε ο Θ ε ο ς σω σ ο ν τ α ς
ψ υ χ α α α ς η μ ω ν

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ' β' Κε ρ

Ι ε ρ ε ω ν π ο δ η ρ ε ι κ α τ α κ ο σ μ ο ς με νο ς και

αι μα των τοις ρειθροισ ε πι στα ζο μενος τω Δε σπο
τη σϷ Χρι στω μα καρ α νε δρα μες Ε λευ θε ρι ε
σο φε κα θαι ρε τα τϷ σα ταν δι ο μη πα αυ ση πρε
σβευων υ περ η μων των τι μω ων των την μα κα
ρι ι αν σϷ α θλη η σιν

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Τας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε α πλα νως ε πο ρευ θης δια βι ι Ϸ πα τη ρ η
μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων α γου πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρϷ ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σϷ ο ον πε ρ κα θι
κε τε υ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τε υ μα
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ϕ

Η ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ρη δη μος
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
στς ς τεσσα α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ
υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
ου σι ον δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
λε ος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

ᾠχος Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.
 (ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Πα ρ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
 ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
 λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
 ε ε νη ακς τι σθει ει σα δο ξα σον με
 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βς λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι ρ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τοῦ ἱερομάρτυρος, μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου.

Ἀλληλούϊα τῶν προπατόρων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ

πάντων ἀνταπέδωκε ἡμῖν

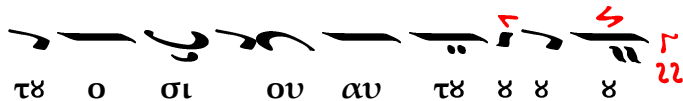
Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Σοὶ θύσω θύσιν αἰνεσέως καὶ ἐνο

νοματι Κυρίου ἐπιικαλεσομαι

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

Ο διάκονος Σοφία.

Ο αναγνώστης

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

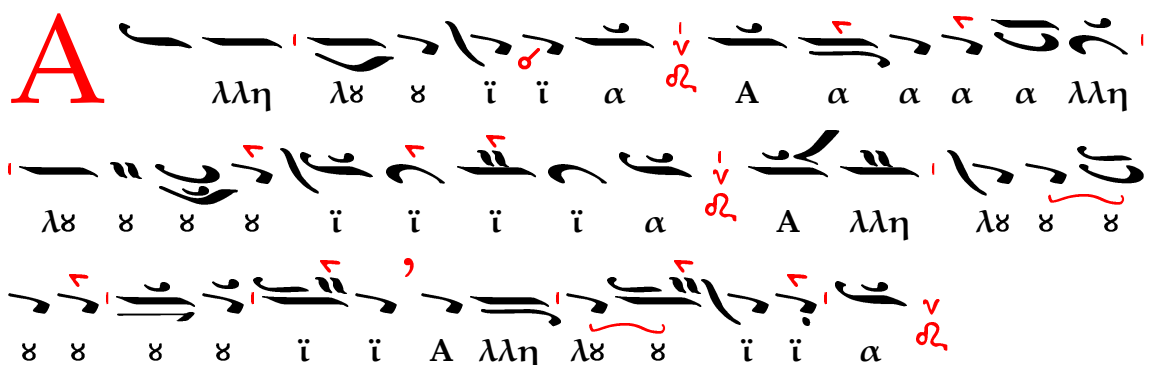
(α΄ 8-18)

Ο διάκονος Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης. Δῶη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε· δῶη αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμ. 117).

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

Μωϋσης και Ααρων εν τοις ιερευσιν

αυτῶ και Σαμηηλ εν τοις επικαλῶ

μενοις το ονομα αυτῶ

Αλληλῆϊα Ααααλλη

λλῆϊα Αλληλῆϊα

λλῆϊα Αλληλῆϊα

Επεκαλεν τον Κυριον και αυτος ει

σηκεν αυτων εν στυλωνε φελης ελα

λειει προς αυτῶς

Αλληλῆϊα Ααααλλη

λλῆϊα Αλληλῆϊα

λλῆϊα Αλληλῆϊα αααα

ααα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΑ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δείπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες, ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἄγρον ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην

ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ εκλεκτοί.

Ἦχος ἰ' Δι' σ

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος π' Νη

^{Νη} ι τα ^Μ Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
^{Κε} ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου
 βι ι ρι ι ι ι ι μι ^{Νη} μυ στι κω ως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο
 ο ει κο νι ι ι ζον τε ε λιε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω

ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι α α α

α α α α α χα α α α α λιε τρι ι α

α α α α α δι ι τον τρι σα α α α α α α

θα α α α α α α α α α α α α α γι ι

ι ο ον υ μνο ον προ ο σα α δο ο ο ο

ο ο ζω ο ον τες πα α α σαν την βι ο ο

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη

η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε θα α α με ε ε ρι ι ι ι

ι ι ι ι ι μναν

Ω ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ον Βα α

α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α των ο ο ο ο ο ο ο

λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

Τ^{Νη} αἰς ἀγ γε ε λι ι ι ἀγ γε λι και αι αι
 αι αι αι αις^{Δι} α ο ρα α α τω ω ω ω ω ω ω
 ω ως^{Νη} δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι
 ιν^{Δι} αλ λη λου ου ι α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος πλ^ν Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον^ν
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον^ε
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον^{Δι}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον^{Δι}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον^ε
Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον^ν
Π α ρα σχ^ε Κυ υ ρι ε^ν
Π α ρα σχ^ε Κυ υ ρι ε^ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ

Λειτουργικά εις ἦχον Νη ρ

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ϑ ϑ σι ον και α χω

ω ρι ι στον

Ἦχος Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ση ης μϑ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Nη} λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ^ν σι ^δ ι ^ν α ^δ αν
^ν αι ^δ νε ^δ σε ^δ ως

Ε ^{Nη} λε ον ει ρη νης ^θ θυ ^ν σι ^δ αν ^ν αι ^δ νε ^δ ε
^ν σε ^δ ε ^δ ως

Κ ^{Nη} αι με τα τδ πνευ μα ^Δ το ^δ ος ^δ σθ

Ε ^{Δι} ε ^ο χο ^ο με ^{Nη} ν ^ο προ ^ο σ ^ο τον ^Δ Κυ ^ο υ ^ο ρι ^ο ι ^Δ ον

Α ^{Nη} α ^ο ξι ^ο ον ^ο και ^ο αι ^ο δι ^ο ι ^ο και ^ο αι ^ν ον

ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω
 ω ω μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε
 ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε
 ε ε ραντων Χε ε ρου ου ου βι μι και εν δο ξο
 τε ε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω
 ω ω ων Σε ε ρα α α φμι την α δι α
 φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε
 κς ς ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο
 κον σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος Νη ς

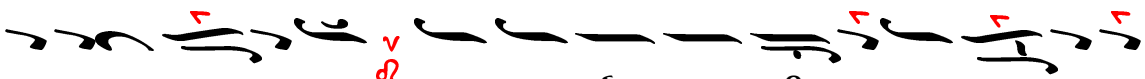

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω
 ως μα κα ρι ι ι ζειιν σε ε την Θε ε ο
 το ο ο κο ον την α ει μα κα ρι στο ον και

πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
 ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι
 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι ι μι
 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ
 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι την
 α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο
 ο γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την
 ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον σε
 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστί, ἀπλοῦν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ς

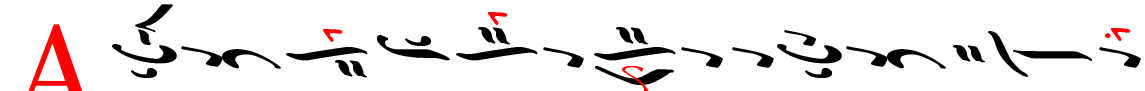

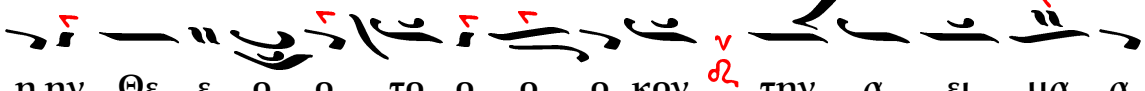
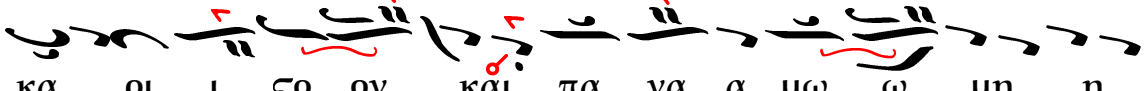
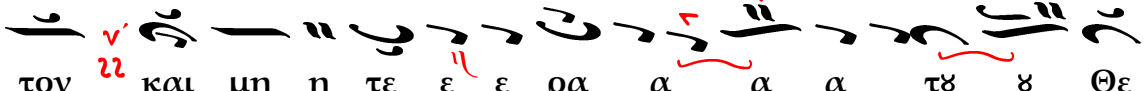
Αξι ον ε στι ιν ω ως α λη η η θως μα
 κα ρι ζει ει ν σε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο
 κον την α ει μα κα α ρι ι στον και αι πα να
 μω μη η τον και μη τε ε ε ρα τς ς Θε ε

 ε ϝ ϝ η η η μων την τι μι ω τε ε

 ραν τωων Χε ρϝ ϝ ϝ βιμ και εν δο ξο ο τε ε ε

 ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ω ων Σε

 ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο

 ρος Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κϝ

 ϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο

 κον σε ε ε ε με ε γα α α λυ υ νο ο

 ο με ε ε εν

(Έτονίσθη ἐν Κιάτῳ, κέ' Αὐγ. βιθ', ἐγράφη ἐνταῦθα κζ' Αὐγ. Ἰ. Α.)

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ϝ

Α ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

 ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η

 ηην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α ει μα α

 κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η

 τον και μη η τε ε ε ρα α α α τϝ ϝ Θε

ϝ ϝ ϝ η η η η μων την τι μι ω ω
 τε ε ε ρα αν των Χε ρϝ ϝ βι μι και εν δο
 ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι
 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α α φμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο τό ο ο κον σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου ββ', Ι.Α.)

Κοινωνικόν. Ναθαναήλ Νικαίας (ιζ' αίων).

Ἦχος πλ' Νη ς

Α ι νει ει ει ει ει ει χλ ει ει ει ει ει
 ει ει χλ ει ει ει ει ει χλ ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ ε εκ

των υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρα α α

α εκ τω ων υ υ υ υ ρα α νω ων υα α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α λλε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε βυ υ υ ε υε ε

ε ε υα χα α α α α α χα α α α α α

α χα α α α α α λλη η η η η η η η α

λλη λυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ α α

λληη λυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ι ι

ι ι α λλη η λυ υ υ ι α α υα α α

α α α α λλη η η η η η η η λυ υ υ υ

υ υ υ ι ι α α υα α α α α α υα α α α

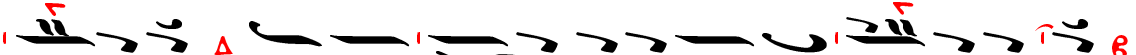
α α α α α α α α α α α α α α α

λλη η η η η η χη η η η η η η λυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

^χ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^{θ (δίζ)}

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω ^χ νο ο ο ς ^Δ